

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

21. De opere tertiæ diei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

obedit: sed & hæc à spiritu irroratur, ut etiam exultet in Deum vivum.

Pf. 83.3a

At cur Deus opus hujus diei non approbavit, ut præcedentis? quia non illud hac die perfecit, sed sequenti, quoad aquarum divisionem: postera enim die congregavit aquas inferiores in certa loca, ut detegeretur terra. Nempe docet, non qui cœperit, sed qui perseveraverit, atque perfecit laude dignum.

Matt.

10. 22a

Aliqui putant, hac die peccasse Angelos, & separatos bonos fuisse supra firmamentum, à malis in abyſſo: de quibus apud Job: *Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis.* Atque in odium peccati illorum reticere laudem hujus diei. Adde; quod hæc dies initium dedit disjunctioni diei à die, cum sit secunda: Deus autem amat unitatem, atque concordiam.

Job. 26. 5

MEDITATIO XXI.

De opere tertia diei.

PUNCTUM PRIMUM.

Gen. 1.

9.

Dixit Deus: congregentur aqua, quæ sub cœlo sunt, in locum unum, & appareat arida.

In aquis maris paret omnipotentia Dei.

Enituit Omnipotentia. 1. Quod momento, aut imperceptibili tempore paruerunt aquæ voci Creatoris. *Abyssus sicut vestimentum amictus ejus, nempe terræ: Super montes stabunt aqua:*

1.

nam & hos operiebant. Ab increpatione tua fugient,

Pf. 103a

6.

fugient,

fugient, à voce tonitruu tui formidabunt. Et quasi trepidæ festinato parebunt. 2. Quod quamvis naturali inclinatione appetere superstare terræ, eâ postpositâ, recesserunt. O sic abnegare discam propriam voluntatem & propensionem! Et quando etiam ad humiliorem locum detrusus fuero, obsequar libenter.

1. Cor. Non queram, cum Paulo, quod mihi utile est, sed quod multis. 3. Quod ibi se continent, nec excedunt: *Circumdabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos:* de quo etiam gloriatur Deus apud Job: *Quis conclusit ostijs mare, quando erumpebat quasi de vulva? Circumdedit illud terminis meis, & posui vectem & ostia, & dixi, hæc confringes tumentes fluctus tuos.*

Admirabor potentiam, & timebo, cum dicat ipse: *Me non timebitis, & à facie mea non dolebitis, qui posui arenam terminum maris, &c.* Timebo offendere tantum Dominum, & dolebo quod toties offenderim. Tu Domine, eorum meum tanquam mare procellosum timore tuo, & protectione tua circumda & contine. Sperabo in te, quoniam sic potens es, & mensus es pugillo aquas.

PUNCTUM II.

Montes & valles **Q**uomodo terra jussu Dei aperit amplissimos sinus ad recipiendas aquas, & repente montes valesque existunt. *Ascendunt montes, & descendunt campi in locum quem fundavit*

Pf. 76.
13.
Sapientia
divina
invenit.

I.
Heb. 11.

3.

II.

Gen. 2.

Gen. 2.

1. Reg. 3.

3.

III.

IV.

Montes
& valles

I.
Pf. 10. 3.

stis. Qui commouet terram de loco suo; & columna eius concutiuntur? Quis non timeat a potentia illius. At & fiduciam concipiam, quando is promittit: Si habueritis fidem, dicetis monti huic: Transi illuc, & transibit; & nihil impossibile erit vobis.

Iob. 9. 6.

Mat. 17.

19.

Illud quoque Omnipotentia: quod subito terra siccata est, non per dies multos, ut post diluuium; nec immisso vento urente, ut mare rubrum, sed nutu Dei. O exsiccat etiam in me humores prauarum cogitationum & affectionum, ne locum inueniat ille, qui sub umbra dormit, in secreto calami, & locis humen-

Terra subito siccata.

2.

Iob. 40. 16.

3.
Fontes.

Sed ita Deus aquas congregavit in maria, ut quasi venas in terra ipsa aperuerit, per quas aquae dulces commearent: unde fontium ac fluviorum varietas, vel ex ipsis rupibus prodeuntium. Nec temporariae sunt scaturigines, sed perennes. Et cum flumina ex mari prodeant falso, percolata dulcescunt ad humanos usus, qui multiplices sunt ad rigandam terram, ad potum animalium, ad lavandum, ad temperandum aestum, ad sanandos morbos: quare benedicite Deo, maria, flumina, fontes, terra, montes, & colles.

4.

Postremò terram ipsam ita disposuit, ut pars esset pinguis, ad alendas, plantas & fruges; pars duresceret in metalla, quorum varia foret utilitas: pro quo etiam gratias agam.

Tom. II.

Aa

Verum

Cur nihil de metallis Verum hæc non sunt recensita, uti reliqui terræ fructus, quòd intra terram abdita sint, & nolit Deus eorum nos cupiditate teneri: nam incipidos dicitur: *Domine, à paucis de terra divide eos in vita eorum.* Hoc est, ne partem illi habeant cum electis tuis, qui sunt pauci: quoniam inhiarunt & repleverunt se thesauris, quæ tu extra oculos posueras, ne concupiscerentur.

PUNCTUM III.

Ubi terra detecta fuit, placuit Deo, & dixit: *Germinet terra herbam virentem.* Noluit ornatum terræ differre in diem alterum: sed postquam aquis quasi vestimento fuit nudata, noluit rudem relinquere, sed supervestiri meliori veste. Ita vult exuere nos veterem hominem, ut statim novum nos induat: neque plantas ex nihilo creavit, sed ex materia terræ produxit, quia vult nos cooperati ad justificationem nostram. Sed quæ, & quomodo fecit ex terra? Multa, & mirabiliter. 1. Produxit innumerabiles species plantarum, herbarum, florum, nec quidvis ubiq; , sed convenienter ad clima, cœlique temperamentum. Sic omnia suaviter disposuit. Unde etiam dona gratiæ attemperat naturis, ut suavius & constantius operentur homines. 2. Perfecit totum momento, per omnia terræ spatia, subitoque apparuit terra convestita pulcherrimè: unde ait: *Pulchritudo agri mecum est.* 3. Produxit jam perfecta, non per incrementa, quia ita decet Deum: unde arbores extitere subito adultæ, fo-

lijs,

Pf. 76.
13.
Sapientia
divina
inven-
ta.

I.

Heb. 11.

3.

II.

Gen. 2. 7

Gen. 2. 7

1. Reg. 2

3.

III.

IV.

Pf. 49.

II.

3.

lijs, fructibusque decoræ. O, sic Domine, perfice *Eccel. 11.*
 me! Facile est enim in oculis tui subito honestare *25.*
pauperem. 4. Talia fecit, unde nobis utilitates
 maximæ provenirent: nam & sunt, quæ singu-
 los sensus oblectant, & vitam sustentant, & u-
 traque non unius generis, sed multiplicia: quin
 ad curandos morbos virtutem indidit mirifi-
 cam, & quæ carere fructu videntur, ut quædam
 arbores, habent usus necessarios ad ædificia, ad
 instrumenta varia conficienda, ad alendum ig-
 nem. Et quæ ipsi per se homini non sunt usui,
 servantur brutis in commodum hominis: *Qui Ps. 103.*
produxit fœnum jumentis, & herbam servituti *14 27.*
hominum: omnia à te expectant, ut des illis es-
sam, in tempore: aperis tu manum tuam, &
imples omne animal benedictione. 5. Ut commo- *5.*
 dum foret perpetuum, dedit plantis virtutem
 seminalem ad propagandum se.

Ergo his tot nominibus *Benedicam Domino, Ps. 119.*
pro omnibus quæ retribuit mihi. *12.*

PUNCTUM IV.

INter hæc plantavit *Paradisum voluptatis*
 hac ipsa die, in sedem peculiarem hominis, *Gen. 2 8.*
 antequam ipsum conderet. 1. Is locus fuit in *Paradisi*
 optima cæli temperie, & terræ qualitate, 2. excel- *terrestrijs*
 Omnigenis consitus plantis ad omnem oble- *lent.*
 stationem & alimentum, ut carniū usus nun- *1.*
 quam foret. 3. In medio erat lignum vitæ à morte *2.*
 & corruptione præservans, donec fuisset Deo vi- *3.*
 sum transferre hominem ad statum immorta-
 lem,

4. lem. 4. Interfluebat amœnissimus fluvius, & saluberrimus ad potum, atque ad fecundandam eam terram, qui mox in quatuor dividebatur, ad vicinas circum oras irrigandas. 5. Fuit locus haud dubiè amplissimus, ad plurimorum incolatum, instar provinciæ alicujus. Gratus existam, quia non Adæ soli, sed mihi etiam Paradisum hunc condidit Deus. Et quando inde ejectus sum, adipiscor pro eo cœlestem. Illum amisi, interveniente culpa originali, qua jam deleta per Baptismum, satagam ne proprijs actibus excidam à spe cœlestis. Conserva me Domine in Ecclesia tua, tanquam in Paradiso deliciarum, & præbe fructum ligni vitæ in cibum, quo præservatus, tandem assumar ad te, ubi vivis & regnas in æternum.

PUNCTUM V.

Omnes
res bonæ.
Ufus
malus.

ET vidit Deus, quòd esset bonum, quidquid hac die fecerat. Bona sunt, quæ Deus in alimentum hominis creavit: usus autem aliquando malus esse potest: quando scilicet prohibetur, ut lignum scientiæ boni & mali, ad probationem obedientiæ, vel cum ad alios fines, vel ab Ecclesia, vel sponte interdicitur ad mortificationem carnis, vel cum inordinatè rebus utimur. Alioquin omnis creatura bona est, & nihil reiciendum, quod cum gratiarum actione percipitur. Sanctificatur enim per verbum Dei & orationem. Nam verbo divino approbatur, ut bonum, & oratione in sumendo benedicatur.

Inter

Pf. 76.
13.
Sapientia
divina
in
venta.

I.

Heb. 11.

3.

II.

Gen. 2.7

Gen. 2.7

1. Reg. 2

3.

III.

IV.

1. Tim.

4. 4.

Inter alia spinæ & herbæ mortiferæ creatæ sunt; sed hæc etiam ipsa bona sunt, si non homini, alijs saltem animantibus, vel ob alios fines universi: quin ipsi homini conducunt pro antidotis, & tandem instrumenta sunt justitiæ divinæ, cui etiam serviunt res alioqui nobis utilissimæ, ut aqua, dum suffocat, ignis dum exurit. Quare, ut ait quidam, omnes creaturæ dicunt homini: *Accipe, redde, fuge*. Accipe beneficium, redde debitum, fuge supplicium: quasi dicat: si non ob beneficium, saltem ob supplicium bene utere.

MEDITATIO XXII.

De opere quarta diei.

PUNCTUM PRIMUM.

Quod creavit solem, luminare majus, in quo multa insunt miranda. 1. Magnitudo lucis, ut ad ejus ortum obfuscentur reliquæ stellæ, qui & fons lucis dicitur, quod ab eo astra eam mutuentur. 2. Lux ejus perpetua est & constans, absque ulla variatione: quod lunæ non convenit. 3. Amplitudo corporis, ut sexies milles superet lunam, terram autem centies. 4. Efficacitas, qua momento totum hemisphærium pervadit sua luce: motu vero diurno diem conficit, totam obiens illustransque terram. 5. Vis calefactiva, qua omnia gignit, & vivificat. 6. Distinguit tempora, facit annum proprio motu,

Com-
moda. ex
sole.

1.

2.

3.

4.

5.

6.